

**U Z N E S E N I E**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **P., s.r.o.**, so sídlom P., IČO: X., právne zastúpeného A., s. r. o., so sídlom G., IČO: X., proti povinnému: **M.**, nar. X., bytom L., **o vymoženie pohľadávky 382,39 eur s príslušenstvom**, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 31. januára 2013 č. k. 10CoE/64/2012-66, takto

**r o z h o d o l :**

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Povinnému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

**O d ô v o d n e n i e:**

Okresný súd Humenné uznesením z 14. marca 2012 č. k. 10Er/138/2004-40 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, keď dospel k záveru, že notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom. Oprávnenému uložil povinnosť uhradiť súdnemu exekútorovi JUDr. L. trovy exekúcie vo výške 22,95 eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. R. nepriznal.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením z 31. januára 2013 č. k. 10CoE/64/2012-66 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a nevyhovel žiadosti oprávneného na podanie návrhu Súdnemu dvoru ES na rozhodnutie o predbežnej otázke. Návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia súd k návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. po uvedení postupu pri predkladaní prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru skonštatoval, že otázka položená oprávneným nie je relevantná, t. j., že odpoveď na ňu nemôže mať žiadny vplyv na výsledok sporu. Oprávnený sa so svojim návrhom nedomáha výkladu žiadneho z ustanovení Smernice EÚ, ale žiada o výklad ustanovenia vnútroštátneho predpisu, ktorým je Občiansky zákonník, ktorého obsah nie je dôsledkom zapracovania Smernice EÚ do vnútroštátneho práva SR. Splnenie podmienok pre exekúciu v preskúmvanej veci a vyriešenie právnych otázok nastolených v tomto konaní patrí do výlučnej právomoci vnútroštátneho súdu bez potreby prejudiciálneho rozhodnutia Súdneho dvora. Prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní neinterpretoval právne normy komunitárneho práva, ktorých výkladu sa oprávnený domáhal. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je otázka výkladu komunitárneho práva uvedená v návrhu oprávneného rozhodujúca pre riešenie daného prípadu. Možno teda skonštatovať, že návrh oprávneného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. nie je opodstatnený, pretože nebolo dosiaľ rozhodnuté o podaní žiadosti na rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy Súdnemu dvoru európskych spoločností. Podobne nie je dôvodným návrh oprávneného na podanie takejto žiadosti, a to zo skôr uvedených dôvodov. Z týchto dôvodov odvolací súd nevyhovel žiadosti oprávneného na predloženie prejudiciálnej otázky v ním navrhnutom znení a nevyhovel ani návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ustanovením § 221 ods. 1 písm. d/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), nesprávnej interpretácie a aplikácie ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v spojení s ust. § 36 ods. 5 Exekučného poriadku a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu v uvedenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal oprávnený, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci, vyplývajúca zo zákona.

Z podania oprávneného, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku) ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo účastník žiada) možno bez pochybností vyvodiť, že tento procesný úkon oprávneného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

V predmetnej veci rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím súdu odvolacieho vydaného v rámci odvolacieho konania, počas ktorého odvolací súd môže vydávať viaceré rozhodnutia, avšak po začatí odvolacieho konania v takom prípade vždy koná ako súd odvolací. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť oprávnený, a preto mu vznikla povinnosť hradiť trovy odvolacieho konania povinnému (§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**P o u ě n i e :** Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 18. marca 2014

**JUDr. Beáta Miničová, v. r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová